en geestelik onstabiel. Hulle hou van trek en is selde lank gevestig. Dit impliseer dat hulle aan korttermyn-beplanning of improvisasie bo langtermyn-beplanning en deeglike werkwyse voorkeur gee en dat hulle hul verpligtings lughartig opvat. Hulle is geestelik baie emosioneel, handel impulsief en is beurtelings lughartig optimis en diep depressief en gedemoraliseer. De Villebois-Mareuil stel al hierdie trekke vas in sy dagboek.

Daarby kom die invloed van die klimaat. Dit is in die blanke volksplantings op die suidelike halfrond grotendeels subtropies. Dit is 'n aangename klimaat, maar nie stimulerend vir liggaamlike en geestelike aktiwiteite, die sport uitgesonderd nie. Hulle is oorwegend veeteeltgebiede met akkerbou as bybedryf vir die meeste inwoners. Dit beteken afwesigheid van intensiewe bedryf en ondergeskikte betekenis van tyd. Vir Afrika geld dat die blankes die horlosie het, maar Afrika die tyd.

De Villebois-Mareuil het al die kenmerke in Suid-Afrika opgemerk. Hy skryf oor die klimaat: "The climate here limits activity: one has to make a greater effort than in Europe to produce an identical result".[7)]

'n Ander gevolg van die lewe aan die pioniersgrens is fisiese en geestelike isolement en gebrek aan belangstelling vir alle sake wat die ingesete blanke nie regstreeks raak nie. De Villebois-Mareuil skryf op 31 Januarie 1900 oor die Boer in die algemeen: "He remains at home, seated or squatted down, with his eyes on the road, looking out for the traveller with whom he can have a chat ... Time does not exist ... in this free life ..."[8)]

Nog 'n oorsaak van geringe prestasie en lae produktiwiteit wat in die besonder vir Suid-Afrika geld, is die meerderheid van bruin en swart mense wat 'n groot deel van die arbeid moet lewer en min ontwikkeld en geskoold is. Hy skryf op 31 Januarie oor die landbouproduksie: "Of course everything would be allright with attention, but the European gardener (in South Africa) cannot work as in Europe and must rely on the blacks." "The Boer is lazy by nature ..." (31 Januarie 1900).[9)]

Soos 'n egte verteenwoordiger van die Eerste Wêreld is De Villebois-Mareuil oor die Derde Wêreld van Suid-Afrika afwisselend vertoornd en vertederd - vertoornd oor die gebrek aan organisasie en beplanning en die geringe prestasie en produktiwiteit, maar vertederd oor die algemene, warm menslike belangstelling, simpatie en gasvryheid.

Beroepsmilitêr teenoor burgermilisie[10)]

Europese beroepsoffisiere, te wete militêre attachees en vrywilligers in die Boereleër, het in Suid-Afrika kennis gemaak met die leërorganisasie van die republieke wat vir hulle vreemd en ouderwets was. 'n Militêre opleiding en volledige leërorganisasie met diensplig, generale staf, verkennerskorps, mediese diens en werkplase vir vervaardiging en herstel van wapens en ammunisie het ontbreek. Die beroepsoffisiere van oorsee het algemeen die vaardighede van die Boere om perd te ry, te skiet met gewere en kanonne en dekking te vind geprys, maar spoedig besef dat hierdie militêre deugde ontoereikend was om 'n oorlog teen 'n moderne, goed toegeruste leër met 'n groot getalsoorwig

Digitised by the University of Pretoria, Library Services, 2011